

melse med, hvad der er Tanken i Lovforslaget — udtrykkelig bør fremhæves, at Rets hjælpen kun gælder Forretninger af en vis Klarhed, f. Eks. ved en Tilføjelse i Slutningen af Punkt 1, saalydende: „alt for saa vidt Forretningerne er simple og klare“.

Fremdeles maa Retsplejeudvalget bemærke, at der i Lovforslaget savnes en Bestemmelse om Retsmidler med Hensyn til den Virksomhed, der paatænkes henlagt til Dommerkontorerne. Ordningen maa formentlig være den, at det er Dommeren, der i Tvivlstilfælde afgør, om Begæring om Rets hjælp er egnet til at efterkommes, og træffer Afgørelse om Klager over Personalets Virksomhed, og at Dommerens Afgørelser kan paakæres til Landsretten.

Hvad § 4, sidste Stykke, angaar, maa Retsplejeudvalget holde for, at Taksterne for Rets hjælpen bør fastsættes ved Lov og ikke ved administrativ Anordning. Saafremt Rets hjælpen begrænses til kun at gælde for ubemidlede, bliver der formentlig ikke Spørgsmaal om, at Arbejdet skal betales.

Endelig maa Retsplejeudvalget henlede Opmærksomheden paa, at Lovforslagets § 4, hvorved det paalægges Dommerkontorets Personale som Embedspligt og i Kontortiden at udføre de nævnte Forretninger, utvivlsomt vil medføre, at den ved Lovforslaget tilsigtede Reduktion af Fuldmægtigenes Antal ikke vil kunne gennemføres.

Et Mindretal paa 5 Medlemmer, der i og for sig er enige i de i det foregaaende fremsatte Betragtninger, ønsker dog samtidig at bemærke, at deres Betænkeligheder overfor Lovforslaget i *dens nuværende Affattelse* ikke har den samme absolutte Karakter som Flertallets. De finder visselig ikke Forslagets § 4 heldig, men mener dog, at Lovforslaget i sin Helhed betyder et saadant Fremskridt overfor den nuværende Retstilstand med dens Adgang for Dommerfuldmægtigene til at drive privat juridisk Virksomhed, at det i hvert Fald er at foretrække for denne.

P. U. V.

C. Bærentsen,
Formand.

Til Justitsministeriet.